

اعلامیه هیئت اجرایی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

گرامی باید ۱۱ دی، روز تجدید عهد با جان باختگان سازمان !

سازمان ما در یکی از پرتلاطم ترین دوره های تاریخ معاصر ایران پا به عرصه ظهور نهاد. فروپاشی استبداد پهلوی به مدد انقلابی که وسیع ترین اقشار مردم در آن شرکت کرده بودند توهم به بهبود اوضاع و دست یابی به آزادی و عدالت اجتماعی را به امیدی قابل دسترس در میان وسیع ترین توده های مردم و نیز سازمان ها و تشکل های سیاسی مبدل کرده بود. سازمان ما اما با ارایه این تحلیل که قدرت سیاسی به دست نهاد روحانیت افتاده و در نتیجه با پیروزی قیام انقلاب شکست خورده است دست به شنا برخلاف جریان زد. شعار "انقلاب شکست خورد زنده باد انقلاب" چکیده تحلیل ما را از اوضاع پس از انقلاب را بیان می کرد. مجموعه "فاشیسم کابوس و یا واقعیت" نمونه منحصر بفرد تحلیلی بود که نشان می داد روحانیت به عنوان یک نیروی ارتجاعی نه فقط به هیچ کدام از درخواست های تاریخی مردم جامعه عمل نخواهند پوشاند بلکه با سرکوب آزادی هائی که حاصل انقلاب بودند نوعی فاشیسم مذهبی را بر جامعه پس از انقلاب تحمیل خواهد کرد. سازمان ما همچنین از همان اول به افشاء داعیه های ضدامپریالیستی رژیم که با تسخیر سفارت آمریکا اوج یافت، پرداخت. پی ریزی جنبش کمونیستی بر شالوده جنبش کارگری و در انداختن طرحی نو برای بازسازی آن سازماندهی مقاومت هر چه گسترده علیه پیشروی فاشیسم ...

با چنین نگاهی به روی داد های پس از انقلاب بهمن پا در صحنه پیکار برای آزادی و سوسیالیسم در ایران نهادیم . پیکاری که به خاطر ماهیت آدامخوار قدرت سیاسی حاکم برای ما و سایر پیکارگران کمونیست و آزادیخواه هزینه سنگینی در برداشت. در بدو تاسیس سازمان، رفیق صادق بیتا در مقاومت قهرمانانه مردم سنندج علیه یورش چکمه پوشان رژیم اسلامی به خاک افتاد.... رفیق شهلا بالاخان پور همراه اولین گروه جانبختگان در برابر جوخه اعدام قرار گرفت ... و از آن پس "والیان جنایت و اعدام اسلامی" انبوه انبوه رفقایمان را از دبیران، اعضای دفترسیاسی، کادرها، اعضا و فعالین سازمان را پس از شکنجه های طاقت فرسا در برابر جوخه های اعدام قرار دادند ... و قتلعام سال ۶۷ نیز بخشی از بهترین رفقایمان را در کام مرگ فرو برد...

یارانمان از علیرضا شکوهی دبیر اول سازمان تا جان باختگان بی نام و نشانی که تا به امروز تنها نام تشکیلاتی آنها را می دانیم جان مایه ای از شور، پاک باختگی و صلابت در مبارزه برای ما به ودیعه نهاده اند که الهام بخش ادامه راهمان در پیکار برای آزادی و سوسیالیسم خواهد بود

در ۱۱ دی، در برابر مادران گرامی همه جان باختگان راه آزادی و سوسیالیسم سر تعظیم فرود می آوریم. آنها در سیاه ترین دوره های خفتان و سرکوب با کشف گورهای دسته جمعی، با تجمعات و مراسم خود در خانه ها و خاوران و مشعل جنبش دادخواهی علیه ولایت جنایت را فروزان نگه داشته اند.

دروود و افتخار بر خاطره فراموش نشدنی جانباختگان سازمان
دروود بر خاطره همه جان باختگان راه آزادی و سوسیالیسم در ایران

مرگ بر جمهوری اسلامی ایران

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

۱۱ دی ۱۳۸۸ ، اول ژانویه ۲۰۱۰

هیئت اجرایی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

<http://www.rahekargar.net/>